HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חלק פרק אחד עשר סנהדרין קיא.

מאי אמן. כשעונין על כל ברכה וברכה אמן היינו מקטע קטע: **ונקחתי אחד מעיר.** בשביל חסיד אחד שבעיר נקטע קטע של כל העיר כולה: **חוייה.** רב לרב כהנא: **דקא חייף רישיה.** תופף ראשו ומעדן בעצמו בשעה שהיה לו ללמוד תורה: **לא תמנה לאחרן החייס.** משמע שמקללו לא תבוא לעולם: **נאמר.** בפרשת ואתה ונקחת מאתם לי לעם וכתיב והבאתי אתכם אל הארץ: **מה ניתאם נאחרן שניס מם׳ רבוא.** שלא נמצאו מס׳ רבוא שיצאו ממצרים חלק ג׳ מנשים יהושע וכלב דכתיב בהו נתרע בפ׳ יש נוחלין (דף קכח.) לא נגזרה גזרה לא בפחות מכ׳ ולא ביותר מס׳ שנה כהנך נמי שנים רבוא שנמנו במדבר לא מחשוב לא פחות מבן כ׳ שנה ויותר מס׳: **אף יניתאן ממנריס שניס מם׳ רבוא.** שמכל ס׳ רבוא שהיו במצרים לא נמצייר מהם חלק שניס בלבד ותותם שיצאו של ס׳ רבוא עלו [לס׳ רבוותא שיצאו מחד מס׳] רבוא שהיו בהם] ושמחר מתו כולם בשלשת ימי אפילה שלא יהיו מצרים רוחין במפלתן של ישראל: **וכן לימות המשיח.** שלא ישארו מכל ס׳ רבוא אלא ג׳: **ועשרה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים.** עניים שפלים יהיו כימי עלותה מארץ מצרים: **מעט כנגין.** היו בוזין אותם במקום לנגינם: **ועל דבר זה נשבע משה רבינו.** שכשראה שנעשה לישראל כך התמיל להתרעם ולהרהר לפני הקב״ה אמר משה לפני הקב״ה ומתו בתתי: **ת״ל הכל על דאחדין ולא משחכחין.** הפשר גדול יש על גדולים שאבדו ואיני יכול למצוא מפרשים מחריס כמותם שאין אתה כאחרים ויעקב שלא הרהרו אחרי מדותי: **לא שדי.** שאמרתי לו אני אל שדי פרה ורבה וגו׳ (בראשית לה) אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים (שם יז) והייתי מבטיחו שכל ת״י לו ולבניו ולא אמרו מה שאתה כמו שעשית אתה: **נתחלה אמרת לי מה שמך.** ועכשיו הרהרת על מדותי ואמרת הלא לא הגלה את עמך: **ונטוע אהלו.** כמו [ויטע] אהלי אפדנו (דניאל יא) ולשון נטיעה שייך בהאל: **עפה תראה.** הפעם תראה נפלאות אחרי עוסה להם: **מה ראה.** על מיזה מדה (אחת) של י״ג [מדות] ראה והשתמוה: **אמת ראה.** בשמדותיו שנקרא אמת ונתיירא אם נתחייבו כליה אם הוא דן אומן בדין גמור ומיהר והתפלל עליהם שלא יהא דן אומן לפני מעשיהם: ה״ג **תניא כמ״ד ארך אפיס ראה דתניא כשעלה משה למרום ואמרו ומה יהיה לך ארך אפיס עליהם: אמר לו.** הקב״ה לא כך אמרת ארך אפיס לצדיקים ולא לרשעים:

אמר

מסורת הש״ס

ג) [שבת קיט:], ג) [ל״ל אמר לו רבי יוחנן], ג) [כתובו׳ קיג:], ד) [בש״י ליתא], ה) [ב״ב טז.], ו) [י״ג גמלא], ז) [עי׳ תוס׳ עירובין כב. ותוס׳ ב״ק כ: ד״ה ארך], ח) [בילקוט יח], ט) [בילקוט יח], י) [גמור. רש״ם], כ) [בש״ג: ותחילי לומות העולם], ל) [משלשים. רש״ם], מ) [ל״ל אחר ד״ה לעטוע],

הגהות הגר״א

[א] גמ׳ שנאמר. נמחק:

מוסף רש״י

אל מלך נאמן. כך מעיד על בוראו שהוא אל מלך נאמן (שבת קיט:). **במלחמת שלשים ואחד מלכים.** מלכי שבעה לומות כשבעים לאדץ (שמות ו א).

עין משפט
נר מצוה

לד א מיי׳ פ״ג מהל׳ מ״א הלכה יב סמג עשין יב טוש״ע י״ד סי׳ רמו סעיף כח:

תורה אור השלם

1. לָכֵן הָרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפָעְרָה פִּיהָ לְבִלְתִּי חֹק וְיָרַד הֲדָרָהּ וַהֲמוֹנָהּ וְשְׁאוֹנָהּ וְעָלַז בָּהּ:
ישעיהו ה יד

2. וְהָיָה בְּכָל הָאָרֶץ נְאֻם יְיָ פִּי שְׁנַיִם בָּהּ יִכָּרֵתוּ יִגְוָעוּ וְהַשְּׁלִשִׁית יִוָּתֵר בָּהּ:
זכריה יג ח

3. שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם יְיָ כִּי אֲנִכִי בְּעַלְתִּי בָכֶם וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן:
ירמיהו ג יד

4. לֹא יָדַע אֲנוֹשׁ עָרְבָּהּ וְלֹא תִמְצָא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים: איוב כח יג

5. וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם: וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְיָ: שמות ו ז-ח

6. וְנָתַתִּי לָהּ אֶת בְּרָמְיָהּ מִשָּׁם וְאֶת עֶמֶק עָכוֹר לְפֶתַח תִּקְוָה וְעָנְתָה שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
הושע ב יז

7. וּמֵאָז בְּאתִי אֶל פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת עַמֶּךָ: שמות ה כג

8. קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה: בראשית יג יז

9. גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהַקֹּמֹתִי אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ: בראשית כו ג

10. וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ:
בראשית כו כ

11. וְהִנֵּה יְיָ נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ: בראשית כח יג

12. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עַתָּה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ:
שמות ו א

13. וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ:
שמות לד ח

14. וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:
שמות לד ו

ו) מאי אמן א״ר חנינא *אל *מלך *נאמן [1] לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חוק אמר ר״ל למי שמשייר אפי׳ חוק אחד [ב] א״ר יוחנן [ג] לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי אלא אפי׳ לא למד אלא חוק אחד [א] [ד] (שנאמר) [2] והיה בכל הארץ נאם ה׳ פי שנים בה יכרתו ויגועו והשלישית יותר בה אמר ר״ל שלישי של שם א״ל רבי יוחנן לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי אלא אפי׳ שלישי של נח [3] כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה אמר ר״ל דברים כבתבן א״ל ר׳ יוחנן לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי אלא אחד מעיר מזכה כל העיר כולה ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה כולה יתיב רב כהנא קמיה דרב ויתיב וקאמר דברים כבתבן א״ל רב לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי אלא אחד מעיר מזכה כל העיר ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה חזייה דהוה קא חייף רישיה וסליק ויתיב קמיה דרב א״ל [4] ולא תמצא בארץ החיים א״ל מילט קא לייטת לי א״ל קרא קאמינא לא [ה] תמצא תורה במי שמחיה עצמו עליה תניא רבי סימאי אומר נאמר [5] ולקחתי אתכם לי לעם ונאמר והבאתי אתכם מקיש יציאתן ממצרים לביאתן לארץ מה ביאתן לארץ שנים מס׳ ריבוא אף יציאתן ממצרים שנים מס׳ ריבוא [6] אמר רבא וכן לימות המשיח שנא׳ ועמתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים תניא אמר ר׳ אלעזר ברבי יוסי פעם אחת נכנסתי לאלכסנדריא של מצרים מצאתי זקן אחד ואמר לי בא ואראך מה עשו אבותי לאבותיך מהם טבעו בים מהם הרגו בחרב מהם מעכו בבנין ועל דבר זה נענש משה רבינו שנא׳ [7] ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה אמר לו הקב״ה חבל על דאבדין ולא משתכחין הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי ולא הרהרו על מדותי ולא אמרו לי מה שמך אמרתי לאברהם [8] קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה [ט] בקש מקום לקבור את שרה ולא מצא עד שקנה בד׳ מאות שקל כסף ולא הרהר על מדותי אמרתי ליצחק [9] גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך בקשו עבדיו מים לשתות ולא מצאו עד שעשו מריבה שנאמר [10] ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים ולא הרהר אחר מדותי אמרתי ליעקב [11] הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ביקש מקום לנטוע אהלו ולא מצא עד שקנה במאה קשיטה ולא הרהר אחר מדותי ולא אמרו לי מה שמך ואתה אמרת לי מה שמך בתחלה ועכשיו אתה אומר לי [7] והצל לא הצלת את עמך [12] עתה תראה (את) אשר אעשה לפרעה במלחמת פרעה אתה רואה ואי אתה רואה במלחמת שלשים ואחד מלכים [13] וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו מה ראה משה ר׳ חנינא בן [י] גמלא אמר ארך אפים ראה ורבנן אמרי [14] אמת ראה: תניא כמ״ד ארך אפים ראה דתניא כשעלה משה למרום מצאו להקב״ה שיושב וכותב ארך אפים אמר לפניו רבונו של עולם [כ] ארך אפים לצדיקים אמר לו אף לרשעים א״ל רשעים יאבדו א״ל השתא חזית מאי דמבעי לך כשחטאו ישראל אמר לו לא כך אמרת לי ארך אפים לצדיקים

אמר